

O TEU BUZÓN

AS CARTAS (DENÚNCIAS, OPINIÓNS, CRÍTICAS, PROPOSTAS DE ACCIÓN...)
DEVERÁN REMITIR-SE CORRECTAMENTE IDENTIFICADAS CON NOME, APELIDOS E D.I. AO
ENDEREZO DA REVISTA. (CERNA CONSIDERA-SE LIVRE PARA CORTAR OU RESUMIR
AQUELAS CARTAS QUE SE ESCEDAN DE 30 LIÑAS MECANOGRAFADAS)

ESTUDOS DE IMPACTO AMBIENTAL: IMPACTOS POR ENCARGO E Á MEDIDA.

Cando en Xuño do 1.986 o BOE publicaba por fin o Decreto 1302/1986 de Avaliación do Impacto Ambiental (trasladando así a Directiva 337/85 da Comunidade Económica Europea ao ordenamento xurídico do Estado Español) foron moitos os escépticos que, a vista da escasa sensibilidade ambiental e a actitude prepotente da Administración, pouco acreditaron na súa efectividade a corto prazo, en tanto non mudaran, por unha parte, a sensibilidade da Administración, e, por outra, a forza social da conciencia ecoloxista.

Exemplos hai nos que para nada valeron as denuncias e alegacións presentadas dende o ecoloxismo. No recente e escandaloso caso de DOÑANA, as distintas Administracións desouviron as moitas advertencias de grupos ecoloxistas sobre o estado da presa de Aznalcóllar. No encoro de ITOIZ; a pesar das alegacións, das denuncias e dunha sentenza en contra do mesmo, continúan as obras, co respaldo, ademais, do mesma Ministra de Meio Ambiente. A excepción, as Hoces do Cabriel, que se salvaron máis pola acción institucional do Goberno de Castilla La Mancha que polas alegacións, a presión e as accións ecoloxistas. Incluso no caso do Val de Leizarán, -tamén ameazado polas obras dunha Autovía-, pode que a memoria da inconclusa central nuclear de Lemóniz (paralizada á forza de goma dous) pesase máis que a voz e os argumentos da coordinadora ecoloxista.

ENCORO DO ÚMIA E PARQUES DO XISTRAL

No caso de Galiza, -a pesares de que a referida lexislación europea e estatal ten sido completada cos Decretos 442/1990 de Avaliación do Impacto Ambiental e 327/1991 de avaliación de efectos ambientais de

Galiza; a pesares da Lei 1/1995 de Protección ambiental de Galiza, por certo aínda non estrenada, e a pesares de termos constituída nesta lexislatura unha Consellería de Meio Ambiente-, os estudos de avaliación de impacto ambiental, máis que instrumento co que rexeitar proxectos, seleccionar alternativas ou impoñer medidas correctoras, teñen sido coartada ambiental coa que silenciar as conciencias e atallar reivindicacións. Como sinificativo e escandaloso exemplo ao respecto vaia o estudo de impacto ambiental do encoro do Umia, simplemente traducido ao galego (nen siquera adaptado) dende un estudo realizado para outro encoro en Andalucía.

NON TEMOS NOTADO CAMBIO DE TALANTE TRAS A CRIACIÓN DA CONSELLERÍA DE MEDIO AMBIENTE

Non é o único caso. Os estudos de efectos ambientais presentados polas empresas promotoras dos parques eólicos do Xistral, ignorando a existencia e a protección dunhas turbeiras de cobertor únicas en Europa, ou a actitude das Consellerías de Industria e de Meio Ambiente da Xunta de Galiza, pasando por alto as alegacións de grupos ecoloxistas, de veciños, do Coléxio Oficial de Biólogos ou da mesma Dirección Xeral de Meio Ambiente Natural, son un exemplo máis de que tais estudos de impacto non pasan de ser un novo trámite burocrático á engadir ao expediente do correspondente proxecto. Por máis que estas turbeiras de cobertor do Xistral estén protexidas pola Directiva 43/92 da Unión Europea e polo Real Decreto 1997/95 da lexislación estatal como "hábitats naturais prioritarios"; por máis que nas Serras do Xistral teñamos numerosas especies e endemismos igualmente protexidos como "especies prioritarias", os estudos de impacto presentados, -ignorando todo o anterior-, foron feitos para facer prevalecer os intereses privados das

empresas eléctricas sobre o interese ecolóxico, científico e social desta zona de turbeiras.

Outro tanto deberiamos dicir dos estudos de impacto ambiental do Plano de Resíduos Sólidos Urbanos da Xunta de Galiza. E aínda máis recentemente outro exemplo que, con evidencia absoluta, nos ilustra de como os estudos de impacto ambiental son feitos á medida e por encargo das empresas promotoras: o cambio de trazado da Autovía do Noroeste no treito Cereixal-Agüeira imposto pola empresa construtora NECSO (coa excusa de atender a unha razoábel petición no mesmo sentido do concello de Becerreá) no momento de iniciar a súa construción e en contra da Declaración de Impacto Ambiental aprobada e publicada no seu día (BOE do 6 de Agosto do 1993), a cal, en base ao seu maior impacto sobre o medio físico, xa desbotara o trazado que a empresa quere agora impoñer.

NEGADO O DIREIRO Á INFORMACIÓN

Nen siquera temos notado cambio de talante tras a creación da Consellería de Meio Ambiente: seguimos aínda hoxe agardando (dende o noso dereito legal á información ambiental) polo informe da Dirección Xeral de Meio Ambiente Natural no que esta mostraba a súa oposición á instalación de parques eólicos na Serra do Xistral e polo renomeado estudo de Felipe Macias (e colaboradores do Departamento de Edafoloxía da Universidade de Santiago) desmentindo que os parques eólicos do Xistral podan afectar ás turbeiras.

En suma, son poucas as garantías legais coas que facer valer as reivindicacións ambientais e moito é o que tén que avanzar a sensibilidade ambiental da Administración e da sociedade en xeral para podermos modificar esta actual situación na que os estudos de impacto se convirten en coartada, pretendidamente científica, coa que xustificar calquer proxecto.

Daniel Vispo (ADEGA-Lugo)